

IN GOD WE TRUST
March 5, 1989

TO : Family of Vietnamese Political Prisoner Association
p. o. Box. 5435, Arlington, VA. 22205.
FROM : Hoang Tran
p. o. Box. 6013 Arlington, VA. 22206

Dear Sir,

I am enclosing a letter of my blood sister - Tran thi kim Loan- who is still looking for a freedom from the border of the death, who is imploring the help and the save her life at Thailand's concentration camp (1M11 New Banthad camp, P.O.Box.76, Aranya-Prathet, Prachinburi 25120, Thailand) .

Fourteen years ago, Vietnam Communist put me in the Re-education camp because I was a 2nd Lieutenant of Police Branch of Former Government 3 years later, they let me coming back home to live with my sister (Kim Loan) I got a lot of trouble because I did not move to the New Economic Zone as their request. I escaped and stayed in the Gate of Freedom-Human (Galang Refugee camp, Indonesia). At last, I was lucky to re-settle in the United States of America.

On the other hand, My sister -Kim Loan- was living in Veitnam, She had a lot of trouble from the bad back-ground of my family and me. She had a miserable life from a political discrimination. The oneway she must go : Escaping ! She succeeded and was living in Thailand on Jan 19, 1989. One month after the day she had escaped, Vietnam Government confiscated her house (as the other sister in VN she wrote for me on Feb 26, 1989) . Today Kim Loan, she is living in Thailand concentration camp that is too closed with the Kampuchia. You should discover her case on the letter I translated and enclosed .

Any way, I am very very worry on her situation now. I wish these letters will be keeping in your attention and please, give her your Power to save her life and her freedom.

I would like to take this opportunity to express to you my heartfelt thanks and appreciations for your valuable assistance in obtaining the help I was looking for .

Respectfully Yours

Hoang Tran
March 5, 1989

Banthad camp, March 10, 1989

.....

.....

In this camp, Thailand put every eight people in a small chamber that was built by the bamboo frame with nothing covered. Everybody have to wait for a few days to get the coconut's leaves and self-finish their shelter with roofs, walls, doors... Every day I get 20 litres (#5 gallons) of water. Two 5oz small food cans and a vegetable bunch per week, sometime of a month I get a little bit of cooking oil or green bean. This hard activities not much affected on the refugees who have looking for a freedom, but the worst thing to worry in this camp is no one can come and set up an interview us for the future resettlement, at last we should be sent home with the depressions' power hand. This camp stays on the border of Thailand and Kampuchia, sometime I heard the bombings far from here, just a few days ago, the situation of the camp was 100%. Thailand moved all old persons, sick, handicaps, and pregnant to the safety zone. Yesterday evening, the hospital was already moved. I am still staying here, I do not know what is going on for my case: move or not!!!. I am very worry and scare about the enemies, Khmer or Thailand who can easy get into the camp to kidnap or kill me and the women. All refugees was surprised to pay a freedom's price that is really expensive!!! Escape to buy a death and run-away again?!

I do not know what the UNHCR (United Nations High Commissioner for refugees) should do? How many percent will the world arrange for a Saving the Refugees' life in Thailand? All Refugees who is living here was stepping on the border of death without hoping...

What do you think? Help and save my life as soon as possible.....

.....

TRAN THI KIM LOAN

giúp em, em đã rồi cho sang Anh Lê từ nơi chuyên nhỏ 2.3 thôi. đưa đến
trại như em đã kể trong thư viết cho anh hôm trước. Ở trại Ban thà huan
không có thức ăn mọi cái thiếu thốn thoải mái chủ phải cái là ở dưới thư từ
gi cho gđ thôi, sau thời gian ở đó đến 2-2 được đưa về trại này, máy toán
đến trước em 2 tuần rồi đến em, rồi đến toán Hiền, đến đây được cấp phát củ
3 người ở chung 1 (sàn) nhà, nhà là sườn bằng tre, chưa có mái, chỉ có gió
lái cát bụi, quặng bụi lên bàn tay người, rồi chủ tới khi có cây lá lên lầu vì tại lầu
chưa xây, mỗi 20 người / ngày - gạo tương đối đủ để hợp cả anh / thân + 1 bó cái ngọt
lầu lầu chửi đầy thay đầy xanh, một sống khố khăn thì ai đi cũng dùng, 1 đôi
mũ, anh em cái bó số như là đây là trại cũ, ở đây công việc, người, nơi
là sẽ trao trả về VN. trại này nằm trên miền gđ, trước đây ở dưới thà huan chỉ
nghe gạo xa xa 1 vài tiếng, nhưng mỗi hôm với họ làm việc quá cả trại ở trại
thực trạng bao động 100%, 1 số người già cả, bệnh hoạn, tàn tật, mỗi sáng họ đã đi được
đến 1 nơi an toàn hơn và bệnh viện trại được qua cũng đi t. tẩu hết số, số
người không ở lại hoang mang, biết bao giờ được đi tẩu hay ở đi tẩu, do lâu cả
người Việt gọi Kampuchea, số lính hôn quân hôn quân đau không hay, họ bắt cả
phụ nữ đi về giết. Tất cả ở người đi đến đây đến chúng hưởng, tẩu gđ, gđ
mất 3% để mua cái chết, đây để chạy giặc, nên biết nhiều vậy ở ai đi cả
Eli thôi. Em ở liên ở đây ở H.A. thôi thế nào? các nước có hợp về số
fán ở người, t. nam thái ra sao có công sức lao quặng cho ở người VN t. nam
hay ở đây còn biết cái chết nhà ở hôn thà huan - thà huan thấy thế nào? thà huan
gặp về cho gđ VN hay. Nhờ anh gđ gặp cho em 100% để em chỉ dùng cho
sẽ Hiền Hiền nữa. lại thà huan và cháu anh Lê nữa. Anh Lê lúc lên đây
xu xu t. gđ em quá, số em là gđ huan huan cho anh ấy nên anh huan về em, và